

कारपेक्षम् । करोणे इति हिन्दी भाषा । उच्चे इति वङ्गभाषा ॥ (यदुक्तं पाकराजेयरे । “कारवेक्षीफलं तत्रे श्वेदितं हिङ्गमर्दितम् । भर्जितं नवनीतेन सैन्धवेन समन्वितम् ॥ विदलितसुखमीधत् कारवेक्षीकठोरं पुलकितमिव तैले साधितं रामटेन । रचितमरिचचूर्णं सैन्धवेनातिपूर्णम् सुललितरसनायं लोलता मातनोति” ॥ अन्यत् कारवेक्षशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

कारमिहिका, स्त्री, (कारस्थ तुषारशैलस्य मिहिका नीहार इव ।) कर्पूरम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ कारस्कारः, पुं, (कारं वधं करोतीति । कृ + “कृजो-हेतुताच्छीन्यानुलोभ्ये” ॥ ३ । २ । २० । इति टः निपातनात् सट्) वृत्तविशेषः । तत्पर्यायः । किम्याकः २ विषतिन्दुः ३ करदुमः ४ रम्यफलः ५ कुपीलः ६ कालकूटः ७ । (यथा महाभारते २ । द्यूतपर्वणि ४६ । २१ ।

“आवर्जिता इवाभान्ति नीपाश्चिककौकुराः । कारस्कारा लोहजङ्गा युधिष्ठिरनिवेशने” ॥ अस्य गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । तिक्तत्वम् । कुष्ठवातामयाश्चकण्डू तिकफार्शोत्रगणान्शित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

कारस्काराटिका, स्त्री, (कारस्कार इव अटति । अट् + गुल् + टाप् अत् इत्यञ्) कर्णजलौका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ केर्णो केनुइ इति च भाषा ॥

कारा, स्त्री, (कीर्यते क्षिप्यते दण्डार्हो यस्याम् । कृ विल्लेपे भिदादित्वात् अङ् । “ऋट्प्रोऽङीति” ७ । ४ । १६ । गुणे दीर्घत्वं निपात्यते ।) कारागारम् । तत्पर्यायः । बन्धनालयः २ इत्यमरः । २ । ८ । १२६ । दूतो । प्रसेवकः । सुवर्णकारिका । बन्धनम् । इति मेदिनी । पीडा । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कारागारं, स्त्री, (कारैव आगारं कारायै बन्धनाय आगारं वा ।) बन्धनगृहम् । यथा । “रिपुः कारागारं कलयति च तं केलिकलया” । इति तन्त्रसारं श्यामास्तोत्रम् ॥

कारागुप्तः, स्त्रि, (कारायां बन्धनागारे गुप्तः रुद्धः रक्षितो वा ।) कारागारस्थः । इति हेमचन्द्रः । कयेदी इति भाषा ॥

कारायिका, स्त्री, (कं जलं आशाति आदत्ते प्रचरण-स्थानतया इति यावत् । आ + र + ण्वल् टाप् इत्यञ्) बलाका । इति जटाधरः ॥

कारावेशम्, [न्] स्त्री, (कारैव कारायै वा वेश्म यद्गम्) कारागारम् । तत्पर्यायः । वधाङ्गकम् ० । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कारिः, स्त्री, (क्रियतेऽसौ) कृ + “विभाषास्थानप्र-रिप्रयथोऽस्मिन्” ॥ ३ । ३ । ११ । इति इज् । क्रिया । (यदुक्तं सिद्धान्तकौमुद्यां । “त्वं कां कारिमकार्योः । सर्व्यो कारिमकार्यम्” ॥) करो-तीति ड कृज करणे । “कृज उदीचां कामम्” उणां । ४ । १२८ । इति इज् । शिल्पिनि चि । इति मेदिनी ॥

कारिका, स्त्री, (धात्वर्थे निर्देशे करोतेगुल् शित्वाद्भुजिः । यदा करोतीति गुल् प्रत्ययस्था-दिति इत्वम् ।) नटस्त्री । कृतिः । विवरणश्लोकः । (यथा, महाभारते । २ । ११ । ३३ ।

“नाटका विविधाः काव्याः कथास्थायिककारिकाः” ॥ शिल्पम् । यातना । इति मेदिनी ॥ वृद्धिः । इत्य-मरटीकायां रमानाथः । सुद इति भाषा ॥ स्व-ल्पाक्षरवृत्त्या वङ्गर्थज्ञापिका कविता । यथा,— “कारिका तु स्वल्पवृत्तौ बहोरर्थस्य सूचनी” । इति हेमचन्द्रः ॥

कारितः, त्रि, (कृ + शिच् + कर्मणि क्तः) कुर्वन् प्रेरितः । काराय इति भाषा । यथा, मार्कण्डेये । देवीमाहात्म्ये २१ । ६५ ।

“विष्णुः श्रीरयह्यमहमहीशान एव च ।

कारितास्ते यतोऽस्त्वां काः स्तोतुं शक्तिमान् भवेत्” ॥

कारिता, स्त्री, (कारित + टाप्) ऋणिकेन या स्वकार्यसाधकतया अशीतितमभागदिकशतादि-तोऽधिका वृद्धिर्यवस्थापिता सा । अधिकं सुद इति भाषा । यथा, विवादाणवसेतौ काव्यायनः ॥ “ऋणिकेन तु या वृद्धिरधिका संप्रकीर्तिता । आपत्कालकृता नित्यं दातव्या सा तु कारिता” ॥ (तथा च मनुः ८ । १५३ ।

“नाति सम्बन्धरीं वृद्धिं न चादृष्टां पुनर्हरेत् । चक्रवृद्धिः कालवृद्धिः कारिता कायिका च या” ॥ तत्पर्यायः । कारिका २ कारितावृद्धिः ३ । इति मिताक्षरा ॥

कारी, स्त्री, (कृणाति क्षिण्ति कण्टकैः । कृ हिंसायां + इच् ततो ङीष्) वृत्तविशेषः । कण्टकारी आकर्षकारीयेषा द्विधा । तत्पर्यायः । कारिका २ कार्यो ३ गिरिजा ४ कटुप्रजिका ५ । अस्या गुणाः । कषायत्वम् । मधुरत्वम् । पित्त-नाशित्वम् । दीपनत्वम् । ग्राहित्वम् । रुचिकण्ट-श्लेषकारित्वम् । गुरुत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

कारीषं, स्त्री, (करीषाणां समूहः । भिदादित्वात् अण् ।) करीषसमूहः । इत्यमरः । ३ । २ । ४३ ॥ घुटेर राशि इति भाषा । (यथा, हरिवंशे । “कारीषेषु प्रकृतेषु दीप्यमानेषु सर्वशः” ॥

कारुः, पुं, (करोति इति । “कृवापाजिमीति” । उणां । १ । १ । उण्) विश्वकर्मा । इति मेदिनी ॥ (भावे उण्) शिल्पम् । इति हेमचन्द्रः ॥

कारुः, त्रि, (करोति इति । कृ + उण् । उणां । १ । १) कारकः । (यथा, भट्टिः ७ । २८ ।

“राघवस्य ततः कार्यं कारुर्वानरपुङ्गवः । सर्ववानरसेनानामाश्रागमनमादिशत्” ॥ शिल्पी । इति मेदिनी ॥ (यथा, कूर्मपुराणे । “कारयित्वा तु कर्माणि कारं पश्चात् वञ्चयेत्” ॥

कारुकः, त्रि, (कारु + स्वार्थे कन्) शिल्पी । (यथा मनुः । ४ । २१६ ।

“कारुकां प्रजां हन्ति बवं निर्गजकस्य च गजानं गणिकान् च लोकेभ्यः परिक्रान्ति” ॥

कारुजः, पुं, (कं जलं आरुजति । आ + रुज् + कः) कारभः । फेनः । वल्मीकः । नागकेशरः । गैरिकः ॥

(कारोः कारुतो जायते । कारु + जन + डः) शिल्पिणां चित्रम् । स्वयं जाततिलः । इति हेमचन्द्रः ॥

कारुणिकः, त्रि, (करुणा शीलमस्य । शीलमिति ठक्) दयालुः । इत्यमरः । ३ । १ । १५ ॥ (यथा, रघुः । १५ । ७१ ।

“कविः कारुणिको वज्रे सीतायाः सम्परियुहम्” ॥ कारुण्यो, स्त्री, (कुत्सिता ईधत् वा रुग्णो मूर्द्धशीना इव) जलौकाः । इति शब्दचम्पिका । कारु-ण्डिका इति च पाठः ॥

कारुण्यं, स्त्री, (करुणः करुणावान् । तस्य भावः । करुण्ये वा ण्यन्) करुणा । इत्यमरः । १ । ७ । १८ ॥ (यथा गोः रामायणे १ । २ । १५ ।

“गुनेः शिष्यसहायस्य ऋणस्य समजायत” ॥)

कारुषाः, पुं, (करुषो अभिजन एवम् । भर्मा-दित्वात् अण् अङ्गु न तस्य लुक्) करुषदेश-वासिनः । तत्पर्यायः । वृद्धः २ । इति हेमच-न्द्रः ॥ वङ्गवचनात्तोऽयं शब्दः ॥ (यथा, विश्व-पुराणे २ । ३ । १६ ।

“कारुषा भालवाश्चैव पारिपाचनिवासिनः” ॥)

कारोत्तमः, पुं, (कारेण सुरागालनेन उत्तमः । मण्डस्य उत्तमतया तथात्वम्) कारोत्तरः । इत्यमर-टीकायां खामी ॥

कारोत्तरः, पुं, (कारेण सुरागालनक्रियया उत्तरति । उत् + तृ + अच्) सुरायभागः । तत्पर्यायः । सुरामण्डः २ । इत्यमरः । २ । १० । ४३ ॥ कूपः । इति हारावली ॥

कार्कश्यं, स्त्री, (कार्कश्यस्य भावः । कार्कश्य + ण्यन्) कार्कशता । (यथा, अमरुततन्त्रे २४ ।

“कार्कश्यं गमितेपि चेतसि तनू रोमाश्चमालम्बते” ॥) कार्तवीर्यः, पुं, (क्षतवीर्यस्य अपतं अण्) जन्म-वंशीयक्षतवीर्यराजपुत्रः । तत्पर्यायः । हेहयः २ दोःसहस्रभृत् ३ अर्जुनः ४ । (यथा, भागवते ६ । २३ । २४ ।

“न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति पार्थिवाः । यच्च दानतपोयोगश्रुतवीर्यजयादिभिः” ॥

अस्य खलु माहिषवती नाम पुरी राजधान्या-सीत् । युजवीर्येणायं समदंष्ट्रा धरामजयत् । दत्तात्रेययोगात् बाहुसङ्घप्रभावं लब्धवान् । दिग्विजये आगतो रावणोऽनेन पराजितो निगडे बद्धः पितामहेन पुलस्त्यमुनिना ततो मोक्षितः । अयन्तु जमदग्नेराश्रमं गत्वा वनात् सवत्सां होम-धेनुं जहार । ततः क्रुद्धेन जामदग्नेन सबलोनि-हतोऽसौ कार्तवीर्यः । अथ वैरमुद्धिं विकीर्षुभिः दुरात्मभिः कार्कश्यीर्थमुत्तैरागत्य स्वाश्रमे ध्यानस्थो जमदग्निर्नापातितः । ततोऽनेन पिबधामर्षात् जातक्रोधेन पत्न्यश्रुतामेव सर्वे हेहयाः निपातितः ॥ जैनराजचक्रवर्तिविशेषः । तत्पर्यायः । सुभूमः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

कार्तस्वरं, स्त्री, (क्षतस्वरे आकरभेदे भवम् अथ क्षताः पठिताः स्वरा येन सः क्षतस्वरः सामुगान-कर्त्ता तस्मै दक्षिणात्वेन देयं वा । “श्रेष्ठे” । ४ । २